

SÄDESÄRLA

Sädesärln är en vanligt förekommande och rätt så orädd fågel, som ofta ses springande omkring vippande på stjärten. Sädesärln flyttar till Mellanöstern och nordöstra Afrika i augusti-oktober. Tillbaka till Finland kommer den i april-maj och återvänder gärna till samma boplats. Sädesärln lägger 2-7 ägg, båda könen ruvar äggen i 10-15 dygn. Ungarna är kvar i boet ca två veckor. Sädesärln äter rygradslösa djur, såsom insekter.

STÖRRE STRANDPIPARE

Större strandpiparen är en vanlig strandfågel i skärgården. Den har gula ben och näbb med svart tipp. De övervintrar i västra Europa och i västra Afrika. Höstflyttningen sker ända från juli till oktober. De återvänder från slutet av mars framåt. Fågeln äter små rygradslösa djur, insekter, spindlar och sniglar. Större strandpiparen lägger 4 ägg i april-maj. Båda könen ruvar, ruvningstiden är 21-26 dygn. Ungarna är flygfärdiga efter ca. 1 månad och ungarna är sk. borymmare, de söker själva sin föda redan som mycket små. Den vuxna fågeln spelar ofta vingskadad för att locka bort faror från boet.

KRICKA

Krickan är en mycket liten och smidig andfågel, som väger endast omkring 300 g. Hanen har en kännspaka grön teckning i ansiktet. Krickan flyttar främst nattetid och höstflyttningen sker i augusti-september till västra och sydvästra Europa och i norra Afrika. Vårflyttningen sker i april-maj, då den lägger 7-11 ägg och honan ruvar ca. 1 månad. Ungarna lär sig flyga redan som en vecka gamla. Ungarna är så kallade borymmare och söker själva sin föda redan som mycket små, men följer honan tills de blir flygfärdiga.

RINGDUVA

Ringduvan kan lätt kan känna igen på den vita ringen runt halsen eller vita tvärstrecket på stjärten, som syns bra vid flykt. Den är vår största duvart, som gynnas av jordbrukets rikliga spannmålsodlingar och har ökat kraftigt under senaste decennier. Ringduvan flyttar till Västeuropa i september-oktober och återvänder i april. Milda vintrar kan den stanna i sydligaste Finland. Den bygger ofta sitt bo i en gran där den i mitten av april lägger två sköra ägg, som båda könen ruvar ca tre veckor. Hanen fortsätter bygga på boet under ruvningen. Ungarna är flygfärdiga efter 35 dygn.

RÖDBENA

Rödbenan är en mellanstor vadare, som kan känna igen på dess röda ben och näbb. Den livnär sig främst på ryggradslösa djur, som den fångar på strandängar eller i strandvattnet. Rödbenan flyttar oftast nattetid och höstflyttningen söderut inleds redan i juli-augusti. Rödbenan övervintrar i västra Europa, i Medelhavsländerna och i Afrika. Tillbaka i Finland häckar rödbenan i maj i ett oftast väl gömt bo i gräset. Båda könen ruvar ca 4 ägg och ungarna är flygfärdiga efter ca en månad.

SKRATTMÅS

Skrattmåsen är en liten mås, med svart huvud, som häckar i nästan hela Finland. Den trivs nära sjöar och havsvikar, men söker ibland sin föda också i städer. Den inleder sin höstflyttning tidigt i skiftet juli-augusti. Skrattmåsen övervintrar i Europa, från Danmark söderut i Centraleuropa och en del flyttar till Afrika. Under vintern har den inte sitt kännpaka svarta huvud, utan endast några svarta fläckar på huvudet. Tillbaka kommer den i mars. Skrattmåsen lägger 1-3 ägg i slutet av april och både hanen och honan ruvar i 21-23 dygn. Ungarna är sedan flygfärdiga efter 24-35 dygn.

STRANDSKATA

Strandskatan är en svartvit och rödnäbbad, relativt stor vadare, som trivs vid havsstränder och ute i skärgården. Dess kännspaka höga läte, som låter som "POLIS", hörs ofta längs stränderna. Strandskatan är en dagflyttare och höstflyttningen börjar redan i juni. Den övervintrar längs västra Europas stränder och återkommer igen i april - maj för häckning. Strandskatan lägger 3 ägg i april-maj, som den ruvar ca 1 månad.

GRÅGÅS

Grågåsen är en stor fågel, som hos oss häckar i Östersjön längs kusten och i skärgården. I slutet av 1800-talet minskade beståndet på grund av förföljelse och störningar. Stammen började återhämta sig på 1950-talet. Grågåsen övervintrar i västra och sydvästra Europa och återflyttningen sker redan i april. Födan består av i huvudsak gräs. Grågåsen lägger 3-9 ägg som den ruvar ca. en månad. Ungarna blir flygfärdiga efter ungefär två månader.

TRANA

Tranan är en stor grå fågel med långa ben, lång hals och burrig stjärt. Flyttningen sker i stora ljudliga plogformationer, som för många är en välbekant syn. I augusti-oktober flyttar tranan till Nordafrika, Mellanöstern eller sydöstra och sydvästra Europa, tillbaka kommer den i mars till maj. Tranans trumpetande läte är mycket kännspaka och signalerar vår för många människor. Båda könen ruvar 1-3 ägg, ruvningstiden tar till och med en månad. Ungarna lämnar boet genast efter kläckningen.

STARE

Staren är en av de första fåglarna som anländer på våren. Den känner man igen på dess svartglänsande skrud med nyanser av blå, grön och purpur, samt ljusbeiga fläckar. Redan på högsommaren börjar de förbereda sig för flytten, genom att samlas i stora flockar. Namnet *Sturnus* lär komma från att de flyger i tät flockar som liknar moln. Staren flyttar i september-november till länder kring Nordsjön, såsom Storbritannien och Nederländerna och återvänder till Finland igen på våren i mars-april för att häcka. Den lägger 3-8 ägg och både hanen och honan ruvar äggen 11-14 dygn. Staren äter ryggradslösa djur, bär och frön.

FISKTÄRNA

Fisktärnan är en liten fågel som till utseendet påminner mycket om silvertärnan, men har en svart tipp på den annars röda näbben. Fisktärnan trivs vid insjöar och i innerskärgården. Fisktärnan är både dag- och nattflyttare. Höstflyttningen inleds i juli-augusti. Fisktärnan övervintrar i södra Afrika, men i Finland ringmärkta fåglar har också påträffats i Australien. Återflytten för häckningen sker huvudsakligen i maj. Då lägger den 1-3 ägg som både hanen och honan ruvar i ca. 20 dygn. Ungarna är flygfärdiga efter ca. 1 månad. Fisktärnan försvarar aktivt sitt bo och man kan råka ut för skenattacker om man kommer för nära.

LADUSVALA

Ladusvalan är vår vanligaste svala. Svalan har en lång kluven stjärt och dess Ansikte är mörkrött eller ljust rostbrunt. Ladusvalan, som flyttar dagtid, beger sig iväg till varmare breddgrader i tropiska Afrika i augusti-september och återvänder i april-juni. Den bygger ofta sitt bo vid byggnader eller under bryggor, rätt så oberörda av människors närvaro. Svalan lägger 4-7 ägg i maj-juni, som den ruvar ca. 2 veckor. Ungarna tigger efter mat i boet i ca. 3 veckor. Många husägare, som inhysar svalor under husets takkant, följer med deras häckning varje år.

VÄSTÄRÄKKI

Västäräkki on yleinen ja melkoisen peloton lintu, jonka usein näkee juoksentelemassa sinne tänne pyrstöään heiluttaen. Västäräkit muuttavat elo-lokakuussa Lähi-itään ja Koillis-Afrikkaan, ja ne palaavat Suomeen huhti-toukokuussa, mielewällään samaan pesimäpaikkaan. Västäräkki munii 2–7 munaa, joita sekä naaras että koiras hautovat 10–15 vuorokautta. Poikaset pysyvät pesässä noin kaksi viikkoa. Västäräkit syövät selkärangattomia eläimiä, esimerkiksi hyönteisiä.

TYLLI

Tylli on yleinen rantalintu saaristossa. Sillä on keltaiset jalat ja keltainen nokka, jossa on musta kärki. Tyllit talvehtivat Länsi-Euroopassa ja läntisessä Afrikassa. Syysmuutto tapahtuu heinäkuusta lokakuuhun, ja linnut palaavat maaliskuun lopulta alkaen. Tyllit syövät pieniä selkärangattomia eläimiä, hyönteisiä, hämähäkkejä ja etanoita. Tylli munii huhti–toukokuussa neljä munaa. Sekä koiras että naaras hautovat, hautomisaika on 21–26 vuorokautta. Poikaset ovat lentokykyisiä noin kuukauden vanhoina, ja ne ovat niin sanottuja pesäpakoisia poikasia, eli ne etsivät ravintonsa jo hyvin pieninä. Aikuinen lintu näyttelee usein siipensä loukannutta houkutellakseen uhkaajat pois pesältä.

TAVI

Tavi on hyvin pieni ja notkea sorsalintu, joka painaa ainoastaan kolmisensataa grammaa. Koiraan tunnistaa vihreästä laikusta päässä. Tavi muuttaa pääasiassa yöäkaan, ja syysmuutto Länsi- ja Lounais-Eurooppaan sekä Pohjois-Afrikkaan tapahtuu elo–syyskuussa. Kevätmuutto tapahtuu huhti–toukokuussa, jolloin tavinaaras munii 7–11 munaa ja hautoo niitä noin kuukauden. Poikaset oppivat lentämään jo viikon ikäisinä. Poikaset ovat pesäpakoisia, jotka etsivät oman ravintonsa jo hyvin pieninä, mutta ne seuraavat emoa siihen saakka, että ne ovat lentokykyisiä.

SEPELKYYHKY

Sepelkyyhkyn tunnistaa helposti sen kaulassa olevasta valkoisesta läikästä tai pyrstön valkoisesta poikkijuovasta, joka näkyy linnun nostessa lentoon. Se on suurin kyyhylajimme, joka hyötyy suurista viljapelloista. Tämän vuoksi kanta onkin kasvanut huomattavasti viime vuosikymmenien aikana. Sepelkyyhky muuttaa Länsi-Eurooppaan syys-lokakuussa ja palaa jälleen huhtikuussa. Leutoina talvina se voi jäädä talvehtimaan eteläisimpään Suomeen. Sepelkyyhky rakentaa pesänsä usein kuuseen, ja huhtikuun puolessa välissä se munii kaksi haurasta munaa, joita sekä naaras että koiras hautovat. Koiras jatkaa pesän rakentamista hautomisen aikana. Poikaset ovat lentokykyisiä 35 vuorokauden ikäisinä.

PUNAJALKAVIKLO

Punajalkaviklo on keskikokoinen kahlaajalintu, jonka tunnistaa punaisista jaloista ja nokasta. Sen pääasiallista ravintoa ovat selkärangattomat eläimet, joita se pyydystää rantaniityillä tai rantavedessä. Punajalkaviklo muuttaa tavallisesti yöäkaan, ja lintujen etelään suuntautuva syysmuutto alkaa jo heinä–elokuussa. Punajalkaviklot talvehtivat Länsi-Euroopassa, Välimeren maissa ja Afrikassa. Suomeen punajalkaviklot palaavat toukokuussa. Ne rakentavat pesän useimmiten suojaisan heinikkoon.

Pesässä on nelisen munaa, joita sekä koiras että naaras hautovat. Poikaset ovat lentokykyisiä noin kuukauden ikäisinä.

NAURULOKKI

Naurulokki on pieni mustapäinen lokki, joka pesii lähes kaikkialla Suomessa. Se viihtyy järviin ja merenlahtien äärellä, mutta etsii toisinaan ravintoa myös kaupungeista. Sen syysmuutto alkaa aikaisin heinä–elokuun vaihteessa. Naurulokkit talvehtivat etelämpänä Tanskasta Keski-Eurooppaan, ja osa muuttaa Afrikkaan saakka. Talvella sen pää ei ole tutun musta, vaan silloin sen päässä on vain muutamia mustia laikkuja. Naurulokki palaa maaliskuussa. Se munii 1–3 munaa huhtikuun lopulla, ja sekä koiras että naaras hautovat munia 21–23 vuorokautta. Poikaset ovat lentokykyisiä 24–35 vuorokauden ikäisinä.

MERIHARAKKA

Mustavalkoinen ja punanokkainen meriharakka on suhteellisen suurikokoinen kahlaajalintu, joka viihtyy meren rannoilla ja saaristossa. Sen tunnistaa raikuvasta huudosta, joka kaaka pitkin rantoja. Ruotsinkielisen korviin kuulostaa siltä, kuin lintu huutaisi poliisia, POLIS. Meriharakka on päivämuumutaja, jonka syysmuutto alkaa jo kesäkuussa. Se talvehtii läntisen Euroopan rannoilla, ja se palaa jälleen huhti-toukokuussa pesimään. Meriharakka munii huhti-toukokuussa kolme munaa, joita se hautoo noin kuukauden ajan.

MERIHANI

Merihanhi on suuri lintu, joka Itämerellä pesii rannikolla ja saaristossa. Vainoaminen ja häirintä vähensi merihanhitkaata 1800-luvulla, kunnes 1950-luvulla kanta alkoi jälleen vahvistua. Merihanhet talvehtivat läntisessä ja lounaisessa Euroopassa, ja paluumuutto tapahtuu jo huhtikuussa. Ne syövät pääasiassa ruohoa. Merihanhi munii 3–9 munaa, joita se hautoo noin kuukauden ajan. Poikaset ovat lentokykyisiä noin kahden kuukauden ikäisinä.

KURKI

Kurki on suurikokoinen lintu, jolla on pitkät jalat, pitkä kaula ja pöyheä pyrstö. Ne muuttavat suurissa äänekkäissä auramuodostelmissa, jotka ovat tuttuja näkyjä monille. Elo-lokakuussa kurjet muuttavat Pohjois-Afrikkaan, Lähi-itään tai Koillis- tai Kaakkois-Eurooppaan, ja ne palaavat maaliskuun ja toukokuun välillä. Kurjen tunnusomainen trumpettimainen huuto on monille ihmislle kevään merkki. Kurki munii 1–3 munaa, joita sekä koiras että naaras hautovat, hautomisaika kestää kuukauden. Poikaset jättävät pesän heti kuoriutumisen jälkeen.

KOTTARAINEN

Kottarainen on eräs ensimmäisistä kevään linnuista. Sen tunnistaa mustankiiltävästä höyhenasusta, jossa on sinisen, vihreän ja purppuran sävyjä sekä vaaleampia läikkiä. Kottaraiset ryhtyvät jo keskikesällä valmistelemaan muuttoaan kerääntymällä suuriksi parvaksi. Latinankielinen nimi *Sturnus* lienee tullut siitä, että linnut lentävät tiheinä parvina, jotka muistuttavat pilveä. Kottaraiset muuttavat syyskuun ja marraskuun välillä Pohjanmeren rannikolle, esimerkiksi Britteinsaariille ja Alankomaihin, ja keväällä maalis–huhtikuussa ne palaavat jälleen Suomeen pesimään. Kottarainen munii 3–8 munaa, joita koiras ja naaras hautovat yhdessä 11–14 vuorokautta. Kottaraiset syövät selkärangattomia eläimiä, marjoja ja siemeniä.

KALATIIRA

Kalatiira on pieni lintu, joka muistuttaa kovasti lapintiiraa, mutta sen tunnistaa punaisen nokan mustasta kärjestä. Kalatiira viihtyy järvien äärellä ja sisäsaaristossa. Kalatiira on sekä päivä- että yömuuttaja. Syysmuutto alkaa heinä–elokuussa. Kalatiira talvehtii eteläisessä Afrikassa, mutta Suomessa rengastettuja lintuja on tavattu Australiassa saakka. Paluumuutto pesimään tapahtuu pääasiassa toukokuussa. Silloin se munii 1–3 munaa, joita sekä koiras että naaras hautovat noin 20 vuorokautta. Poikaset ovat lentokykyisiä noin kuukauden ikäisinä. Kalatiira puolustaa aktiivisesti pesäänsä ja saattaa tehdä valehyökkäyksiä, jos menee liian lähelle sen pesää.

HAARAPÄÄSKY

Haarapääsky on yleisin pääskylajimme. Sillä on pitkä kaksihaarainen pyrstö ja tummanpunainen tai vaalean ruosteenruskea pää. Päiväsaikaan muuttava haarapääsky suuntaa lämpimämmille leveysasteille trooppiseen Afrikkaan elo–syyskuussa ja palaa takaisin huhti–kesäkuussa. Se ei juuri välitä ihmisten läsnäolosta, vaan rakentaa usein pesänsä rakennuksiin tai laiturin alle. Haarapääsky munii 4–7 munaa touko–kesäkuussa, ja se hautoo munia noin kaksi viikkoa. Poikaset keräävät ruokaa pesässä kolmisen viikkoa. Monissa taloissa, joiden katon alla on pääskyjen pesä, seurataan pesintää joka vuosi.

